

1maig2004

dèficit fiscal

justícia social

En els darrers temps hem estat testimonis d'episodis polítics i socials transcendents, des del tancament de diaris fins a canvis en els govern, tant a Catalunya com a l'estat, passant per una progressiva estatalització de la Unió Europea. Diversos successos han evidenciat que molts conflictes s'han enquistat o han empitjorat. Recentment hem comprovat que determinades decisions poden contribuir a provocar actes indiscriminats com el sofert a Madrid l'11 de març d'enguany: una tragèdia a la qual els europeus no hi estem acostumats però que en d'altres indrets hi estan fatalment abonats. Els mètodes emprats per resoldre els conflictes han estat clarament ineficaços, quan no contraproductius. Exemples en podem trobar a dojo: la il·legalització de partits polítics, la retallada general de llibertats, la guerra d'Iraq, l'agreujament del conflicte arabo-israelià, la política d'extermini del poble txetxé, etc. El diàleg, la negociació, el respecte i la democràcia experimenten un clar retrocés a tot arreu. I aquesta constatació no és bona per als ciutadans del nostre país: ni com a catalans, ni com a mediterranis, ni com a europeus, ni com a ciutadans del món.

En un món cada dia més globalitzat, tots els que hi vivim esdevenim part del problema i part de la solució. I no podem menystenir la importància que els treballadors i treballadores tenim en la solució. És per això que en aquest Primer de Maig els treballadors i treballadores dels Països Catalans hem de ser capaços d'identificar quines són les qüestions que ens marcaran les polítiques a mig termini.

ELS CANVIS EN LA UNIÓ EUROPEA. Hi haurà dues modificacions importants. La nova Constitució, que consagrarà el paper preponderant dels estats membres, amb un clar descens del reconeixement dels pobles i de les regions d'Europa. Això comportarà la invisibilitat de les nacions sense estat. I la propera ampliació també comportarà canvis importants: els fons regionals i de cohesió s'orientaran vers els nous estats membres, per la qual cosa les aportacions a l'estat espanyol, el màxim beneficiari durant molts anys, es podrien veure reduïdes, d'entrada a un 60% (segons la Comissió Europea). Amb les noves incorporacions, sobretot amb la posterior entrada de Turquia, esdevindrà impossible formular una confluència europea de polítiques de benestar. L'Europa social passarà a convertir-se en un miratge. Amb l'adopció de l'euro com a moneda, ha quedat descartada la política monetària com a factor per incidir sobre la competitivitat, per tant si no volem seguir veient com es van deslocalitzant empreses (LEAR, SAMSUNG...) no tenim altra opció que la de competir en igualtat de condicions, amb una clara aposta per les infraestructures, les comunicacions,

uns serveis públics de qualitat, la formació i les noves tecnologies. Ens calen molts recursos, i això no és assumible en la situació de dèficit fiscal actual.

EL NOU CONTEXT A L'ESTAT ESPANYOL I A CATALUNYA. Qualsevol revisió realista de la relació entre l'estat espanyol i Catalunya passa forçosament per les relacions econòmiques. Cal posar fre a l'important drenatge econòmic que suposa el dèficit fiscal. La diferència entre els impostos recaptats per l'estat a Catalunya, i les inversions i despeses que ens retornen, suposen un 9% del Producte Interior Brut, de tots els béns i serveis que produïm a Catalunya. El dèficit fiscal ens suposa 400 euros al mes de cada família de Catalunya, diners que paguem i que no ens retornen. Tenim el dèficit fiscal més important de l'estat i un dels majors d'Europa, el qual va incrementant-se any rera any. L'economia catalana està estancada i va perdent progressivament posicions en el context europeu. Tenim pressió fiscal de primera i prestacions i infraestructures de tercera. Hem de formular una nova relació econòmica amb l'estat, perquè en 5 anys puguem posar-nos a nivell europeu, i disposar de diners per ser solidaris amb qui ho necessiti.

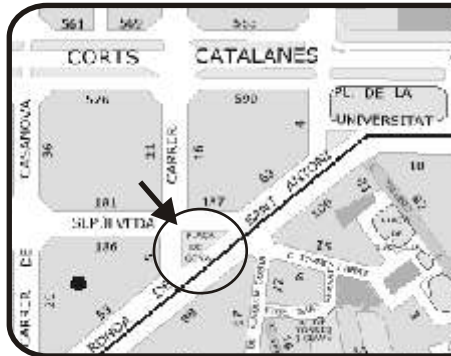
QUE HI HA MÉS ENLLÀ DE LES XIFRES? Si a tot el que hem dit fins ara hi afegim que el cost de la vida a Catalunya és força més elevat que a altres zones de l'estat (i això arriba a ser sagnant en el cas de les pensions), veurem que mantenim una aparença de benestar i de progrés a costa d'un sobreesforç i sobreesplotació important dels sectors treballadors d'aquest país. Sobreesforç que està arribant al límit, i que ja esdevé una presa de pèl. I tot i això, les empreses amb beneficis marxen. Som incapaços de mantenir uns nivells de competitivitat acceptables. No podem assumir el que suposa viure en una economia cada cop més globalitzada. Ja és hora de dir prou. Ens cal avançar cap a la sobirania fiscal, i cap a una major sobirania en tots els àmbits.

www.intersindical-csc.org

**INTERSINDICAL
CSC**

→ **11: 40 hores:** homenatge i ofrena floral al monument a Francesc Layret

com arribar-hi:

* **metro:**
L1 i L2 Universitat
L1 i L3 Catalunya
* **autobusos:**
24, 41, 55 91 141
64, 50 56 59, 9, 14,
54
* **renfe/fgc**
Catalunya

→ **12: 15 hores:** manifestació sortida de plaça Universitat (BCN)

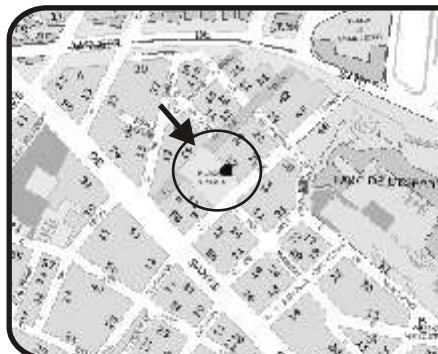

com arribar-hi:

* **metro:**
L1 i L2 Universitat
L1 i L3 Catalunya
* **autobusos:**
24, 41, 55 91 141
64, 50 56 59, 9, 14,
54
* **renfe/fgc**
Catalunya

→ **14:00 hores:** arrossada popular a la plaça d'Osca (vila de Sants)

com arribar-hi:

* **metro:**
L1 i L5 Plaça Sants
L5 i L3 Sants Estació
* **autobusos:**
30, 56, 57, 157
* **renfe:**
Sants Estació

* **Nota informativa:** El preu de l'arrossada és de **10 €**. Cal reservar trucant a la **Seu Confederal de la Intersindical-CSC (93 481 36 60)** i especificar-ho al company de recepció. La data límit per a reserves és el proper dimecres 28 d'abril.